

КНИЖКА СЕДМА

1923

ГОДИНА ОСМА

О БИЧ.

Нашето небе е най-дълбоко,
Нашите звезди съж най-големи,
И земята наша е безкрайна,
А се сбира цяла във сърце ми.

Ти ли, моя майчице, направи
Тая обич толкова голяма,
Че света във нея се побира
Че в света на нея равна няма.

Че пригръщам с обичта си, майко,
Нашата земя с цветя покрита,
С пресен дъжд по пладне оросена
И с дъжга на златен сърп извита.

Че ми греят право във сърцето
Златно слънце, ниви позлатени,
Утрин рано сребрени зорници,
В топла вечер облаци червени.

Нашето небе е най-дълбоко,
Нашите звезди съж най-големи,
И земята наша е безкрайна,
А се сбира цяла във сърце ми.

Дара Габе-Пенева.